

א' ב' על הפרשה

פרשת קרח

מי באך נחלה לא קיבל
ויקבל מעשר מבני ישראל?

מה ביקש משה מקרח ובני לוי
שכל אחד עם הקטורת יביא?

בקצף ה', מה בעם החל
לאחר תלונות בני ישראל?

מה ביקש משה מכל העדה
לפני שהאדמה את פיה פצתה?

מה כספה את כל אוחל מועד
כשנגלה ה' למשה ואהרן להוועד?

מה פתחה הארץ בשעתנו
להעניש את קרח ועדתו?

מה הוציא מטה אהרן בפריחתו
להoxic לכל שימושים בחירותו?

מה לקח אהרן במחתה
ועצר את המגיפה בעדה?

מה נצטו לעשות מהמחותות
כדי שיוכלו את המזבח לצפות?

כמה מנות לקח משה מאיתם
מכל נשייא לבית אבותם?

מה הלויים להפריש צרים
מכל מעשרותיהם, לכחן להרים?

מחלוקות

מחלוקת,
הורסת הכל ומוחקת,
צועקת ולא מנמקת,
וגם כשהיא כבר נחנקת,
עדין היא צועקת,
עד שאל תחתית נאבקת,
איינה יודעת מה זה שקט,
כל זמן שהשעה לה משתקת,
כל המידות הרעות חוקקת,
צועקת נגעשת,
אחרי שאtot כולם ממנה מרחקת,
הגורה"ב בניצול שליט'יא

[א] "וַיֹּאמֶר קָרְחׁ"
הַקֹּצְקָעֵיר היה אומר: הטעות
הראשונה של קרח זה "וַיֹּאמֶר", -
כִּבְדָּח לא לוחמים... כבוד
מקבלים!!! "כל המזרע על
הגדולה גדולה ברוחות ממנה, וכל
הברוח מן הגדולה גדולה מחזרת
אחריו עירובין ייגע'יב".
וכשלוקחים בכח זה ראה כאוטו
מעשה על אחד השגיע לעיר ארת',
ושאל יcinן גור ראש הקהלה, וככל
מי שפונש גינה את ראש העיר
בגינויים קשים, כשסוף כל סוף
הגיע אל ראש העיר, תמה בפניו,
מה לך ולכרא החאת, אף אחד
כאו לא מעריך את פעלך, ככל
מה אחד מגנים ומשפעלים
אותך... השיב ראש העיר: **וכי**
'כִּבְדָּח' זה גארניישת??!!?

[ב] "בְּקָרְחׁ וַיֹּצֶعֶה ה' אֶת אָשָׁר לוּ וְאֶת
מִקְדָּשׁ וְהַקְרִיב אֱלֹיו וְאֶת אָשָׁר
יִבְרָר בּוּ וְקִרְבָּא אֱלֹיו".
ידעו שמן הגראייל' זצ'ל' שלאל
מה היה כל הספק על קרח
שהוצרכו לקטורת, והרי כתוב
שלצידק היה המן יורד קרב
לבית ולרשע רוחק, ואם כן נחזי
אנ היכן ירד המן למשה והיכן
קורחו ???... ותירץ: קרח טע
לעדתו שהסיבה שהמן יורד חזר
היא כי הוא עדין לא מחזק
ומעצים את המחליקות, ותיראו
שבסוף זה יהיה הכל קרוב... אלא
מאין היה רחץ רחץ!!! – החזר של משה רבינו!... קרח הגיע וטعن מהיכי תיתני שתהיה
רק חזר אחתי?... מה הבעה שהיא יشتתי חרחות!!!

> **וַיֹּוֹתֶר נְכוֹן** לומר שאצל משה רבינו כלל לא הייתה 'חזר'... כמו'ש "וַיִּמְשַׁרְתּוּ יְהוָה שָׁעַן נָנוּ גַּעַר לֹא יִמְשַׁךְ הַאֲקָלֶל" (שמות לג, יא).
לא כתוב "לא ימוש" - שימושו שייחסו לא ימוש, אלא כתוב "לא ימש" - משמעו של'א ימש' אחרים... כי יהושע בן נון – הנער
המשמש לפני משה רבינו, לא מזוז אף אחד מותך האוחל... **אלא כולם יכולות לבוא ולדבר עם משה!!!** (הישיבישער חומש)

ל
מ
ב
ו
ע
כ
ר
ש
ת

מה צאה מאת השם
עבשם של החותאים לשלם?

איזה מתנה לכחן נתונים
מן הפירות הראשוניים?

לאחר שהרים הלו' תרומות מעשר
כמו איזו תבואה יאלכ בהיתר?

את מי קרח עמו לקח
כשחלוק על משה הלה?

לפני מה הינו לדיירן
את המתה של אהרן?

מה עשה משה העני
כששמע הטענות כלפי?

מה הייתה מטרתו של הציפור
שמהמחחות על המזבח עשו?

באיזה גיל אמו פודים
את בכור הזכר בילדים?

מי גם גען בחלוקת על משה
למדנו שעונש המחלוקה קשה?

מי היה אביו של האיש
שחלק על משה והבאיש?

מה קרח לעצמו רצה וביקש
ולכן חלק על משה והתעקש?

ג) "וַיֹּאמֶר בְּנֵי רָאוּבָן", אמר רב און בן פלת אשתו הצלתו אמרה ליה Mai נפקא לך מינה אי מיר
רבה את תלמידא ואי מר רביה את תלמידא (סנהדרין קט): וכך שכנהו אותו שלא ירוויה
מחלוקות, ונשאלת השאלה: וכי דברי גאונות היה בה בדבריה של כל כך משבחים אותה חז"ל! הרי
אלו דברים פשוטים שככל חושב עליהם?... והתרירז הוא: שיש מחלוקות ומישחו אחד מדבר
לענין... זה באמת דבר גדול מאד!!! הגורה"ב בניצול שליט'א בגליונו היшибישער חומש'

ד) "וַיַּתְפַּתְחַ הָאָרֶץ אֶת פִּيقָה וַיַּתְבַּלְעַ אֶתְכָּתִים וְאֶת בְּתִיָּהָם וְאֶת קָרְחָה וְאֶת בְּלַהֲרְבִּישׁ", יש
להבין מהי ה"מידה כנגד מידת" בבליעת האדמה את קרח? ויש לומר: קרח חטא בכך שלא המתו
בסבלנות לתורו להיות נשיא ישראל, ורצה כבר בעת לעקוף" את משה רבנו, כך "מידה כנגד מידת"
הארץ לא המתינה בסבלנות עד בוא יום פקדוננו המאה ועשרים של קרח לבליית קרח... (הישיבישער חומש)
ה) "כִּי כָל הָעִיר בְּלַם קְדָשִׁים וּבְתוֹךְ ה' וּמְדוֹעַ תַּתְנַשֵּׂא עַל קְהֻל ה'".
בתחלת חומש דברים כשהוחיכת משה את ישראל על מעשיהם, והוחיכם ברמז, הוכחים על מעשה
קרח במילה "וחזרות", וברש"י שט: וחזרות: במחלוקתו של קרח, דבר אחר, אמר להם, היה לכם
ללמוד ממה שעשיתם בחזרות בשליל לשון הרע (ספר First A), ואתם נדברתם במקרים: ומבואר
ברש"י ש"חזרות" מסמל את מעשה קרח כי זה היה שם המקום שם אירע המעשה, ועוד יש לומר:
עד קרח הייתה רק 'חזר' אחתי!!! – החזר של משה רבינו!... קרח הגיע וטعن מהיכי תיתני שתהיה
רק חזר אחתי?... מה הבעה שהיא יشتתי חרחות!!!

[ו] **ומדיין תתגשאו על קמל ה"**

וברש"י בפסק יט: ויקח עליהם קרח. בדברי ליצנות, כל הלילה החהא הילך אצל השבטים ופיתה אותם, כסבוריין אתם שעלי לבדי אני מקפיד, איני מקפיד אלא בשביל כלכם, אלו באין ונטלון כל הגדולות, לו המלכות ולאחיו הכהונה, עד שנתפתנו כלם (תנומה שאם), קרח בעצם טען את טענותם הפושטה של בעלי המחלוקה בכל גבעה ויישוב, הלא היא טעונה ה'פרוטעקיציות'... ולעניןינו, מה באמת התשובה לטענותו של קרח, ככלומר ודאי שהתשובה כי הכל היה על פיה השם, וכל עם ישראל ראו עין בעין במצרים ובmund הר סיני ובמדבר כי משה הוא איש האלוקים - שלוחו של ה'. אבל בכל זאת היכן היא נקודת העיות בעצם המכחה הזה של קrhoch???

הדבר יובן על ידי משל: היו הייתה ארץ נפלאה, שבה מלך מלך נכבד. יום אחד המלך שם לב שהשרים שמנוהלים את עניין המלכות הם לא ברמה הכogenic יכוללה להיות, והמלך שרצה שייחיו לאנשים מקצוענים ברמה היכogenic, ביחס מידידייו שייעשו לו עבודות מחקר מה הוא יכול לעשות כדי שייחיו לו שרים ברמה גבוהה, ולאחר מכן באו אליו ואמרו לו שהאנשים במלכוו יש אלה מהם יכולם להיות ברמה מאד גבוהה, רק כשהם נכנסים למקצועות הלימוד בצדיפות גדולות להצלחה, אבל משך הזמן כיוון שהם מתערבבים עס אנשים ברמה נמוכה זה משפייע אליהם שהם לא מוגעים למקרים היכולת שלהם, וכך עצמנו שתאסוף את כל הילדים המכוננים מכל בית הספר ופתחם להם בית ספר מיוחד למחוננים, ושם כשהם יהיו נמצאים כל הזמן בין אנשים מוכננים הם ימקסמו את היכולת שלהם להיות ברמה היכogenic, שמע המלך לעצם וכך עשה, ציווה על שר החינוך להקים בית ספר מיוחד למדינאות שבו ילמדו ילדים מחוננים בלבד, בני המעדן הגבוחה ובני תרבות אצילית, אסף את הילדים המכוננים הביא להם את המורים היכogenic, וככה הם למדו למידים משבחים ספגו השכלת וערכים ויגונני נבדות, ובמהשך מתוך אותו הבית הספר הוא לך להיות לו שרים במלכוו, ולאחר מכן התחילו לרנן על המלך שהוא מלך השינוי במלכוו, והוא לוחק את כל השרים והמנהלים במלכוו רק מוסד אחד שמקורו אליו, ורק להם יש פרוטקציות, וכבר דברו על הפיכה שלטונית ומרד במלך, שהרי מכל המוסדים רצוי להיות שרים וכו', יצא אליהם המלך ואמר להם לא בגל שהשרים לומדים באותו המוסד לקחתו אותם, אלא בಗל שרציתי אותם מהם יהו לי לשרים, שכן שמי אותם באותו המוסד, יהיה בחברת הטוביים ביותר, בשביל שהוא רואים לתפקידם הרם.

ואף בה אמר הקב"ה שלשה נסמות קדושות היו צרכוות להגיע לעולם משה ואהרן ומרים, לא לקחתי את אהרן לכהן ומרים לנביאה כי הם אחיהם של משה ורביינו, אלא להיפך כיון שרציתי שאחרון "האליגע אהרן" יהיה כהן גדול, וכן רציתי שהצדקה מרימות תהיה נביאה, איפה הם יגדלו בסתרם משפחה? זה יכול להסתתרים לא ברמה הגבוחה שאני רוצה, **לכן לקחתי את אהרן ומרימות** אותן יחד עם משה העני מכל אדם, בבית הקדוש של עמרם שלא היה לו שום חטא שהסתלק רק בעיטה של נשח, ושם יוכל לגדול ברמה היכogenic מksamילית שיוכל להיות בעולם, ואיך לא בגל שהוא אח שלו הוא הכהן, להיפך, **בגל שהוא צריך להיות הכהן - הוא אח שלו...** ("מיישיבישער חומש")

ז) **"וַיְהִי מִפְתָּחָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל אֹהֶל הַעֲדֹת וְהַגָּה פָּרָח מֵטָה אַהֲרֹן לְבִתְּתִילָה לְוַי וַיַּצֵּא פָּרָח וַיַּצֵּץ צַיְּן וַיַּגְּמֹל שְׂקָזִים."**
יש להבין מה המיוחד בסימן והאות בזה שפרק המתה דוקא בקדש, וכי לא יכול לעשות נס שיפורה במקום אחר! **בiar מrown הגאון** הגודל רביב ברוך מרדכי איזורי זצוק": עץ פורח במקומו! אם חוץ אתה לדעת מהו מקוםו הרואוי של העץ, תראה היכן הוא פורח, וכן הדבר הוא בכל בן אדם, אם אתה מעוניין לדעת להיכן שייך האיש הללו, תסתכל היכן הוא פורח, והוא יכול להתפלל ללמידה וכו', אבל פאקוועטש... אין זה מקוםו הטבעי, כאשר רק פונים אליו בעניין ניעס חדשנות או ביזניעס מיד הוא מתלהב ומתמלא עוז וחוזה ופורח, לשם הוא שוייך, שם זה המקום שלו... ועל זה אמר הכתוב "צדיק בתמר יפרח כארז לבנון ישגה", אבל כיצד אתה יודע שהוא אכן צדייק? כי **"שתולים בבית ה' אלו הם מי שהחצרות אלוקינו יפריחו!!!** הוא רק עולה במדרגות של הבית מדרש, כבר הוא נראה אחרת... ("מיישיבישער חומש")

ח) **"בְּקָר וַיְדַע ה' אֲשֶׁר לוֹ וְאֲתָה הַקְדֹּשׁ וְהַגָּה מֵטָה אַהֲרֹן וַיַּבְרֵר בָּזָה קָרֵיב אֶלְיוֹ"** (טו, ח)
מספרים שפעם בחעלים אחרים אחרי 50 שנים מאבק, האופוזיציה עלתה לשלטונו. ויחד עם עלותה לשלטונו היישן, הם הגיעו כל חוק אפשרי וקיים שהיה קיים בזמנו של השליטו הקודם. מה שהיה – **הפטן**. يوم אחד נזכר שם משה שיש "חוק כלים שלובים".... מיד העבירו חוק שמעתה ואילך אין יותר "חוק כלים שלובים".... הכל גיחכו לשמע החוק, והמחוקק שלא הבין את פשר הגיוחק בישק הסבר, הסבירו לו: "חוק כלים שלובים" זה לא חוק שאנשים קבעו, אלא זה **חוק בבריאה!** הקב"ה קבע זאת, ויבורק וידעו ה' את אשר לו"ז
זה שמשה ואהרן מנהיגים את ישראל זה לא חוק שאנשים קבעו, זה חוק בבריאה! הקב"ה קבע זאת, ויבורק וידעו ה' את אשר לו"
וכולם יראו מה הקב"ה קבע בבריאה. ("מיישיבישער חומש")

ט) **"וַיְנַחַשֵּׁב לְכָס תְּרוּמָתָכֶם פְּذַגּוּ מִן הָגָרָן וְכַמְלָאָה מִן הַיָּקְבָּב"** (יח כז)
מבארים צדיקים כי כמו שחלק התבואה הנבחרת להיות קדושה בקדשות תרומה, כך לדידן - **ונחשב לכט תרומותכם**, שהיהชา שווידעת כי לא מחתמת שום יחשוס וחשיבות בעצמותה נתקדשה בקדשות תרומה, כך לדידן. וזה שמשה ומלאה מן היקב, כי גם זה אינו אלא כי בו בעניינו ההתרומות מעלה אחרים אם בתורה אם בעבודה, כאוותה תרומה של דגון מהגרון ומלאה מן היקב, בחר ה' ולא מחתמת איזה מעלה שיש בו, רק כי כך עלה ברצונו הפשטוט.

וכן **אדם פשוט** הממלא את **שליחותם** בעולם חשוב הוא לפני בורא העולם **אדם הגדל בעבודתו הגדולה**, כמו שאמר הרה"ק ר' דוד מלעלוב ז"יע אם היה קrhoch יודע שאפשר לעבוד את ה' בהיותו תחת הפייטעליך (תנו חוםם בבית הכנסת ובבית המדרש) ועובדתו תהחשב כעובדות הכהן הגדל בהיכנסו לפני ולפניהם לא היה מתחילה כלל וכל במחלוקה, ומה שחלק על משה רבינו רק מחתמת שדיימה בנצחו שישי הפרש וחילוק בין עובdot הגדולים לעבודות הקטנים.

וכן ביאר הגאון ר' שניאור קווטר זצ"ל ר' לייקוואד מה שנאמר בתהילים בפרק שירם של בני קrhoch (מזמור מה) "דמינו אלוקים חסדך בקרב היכלך" שדמינו בנפשנו שנינו להשיג גודלות הבורא יתברך רק בקרב היכלך בקדוש הקדושים, על כן בישק קrhoch כהונה גדולה שיוכן להיכנס לפני ולפניהם, אמן לבסוף חזרו בתשובה והבינו את טעותם כי האמת היא כהמשך המזמור "בשםך אלוקים כן תהילתך על קצוי הארץ", שאין צורך לקרב היכלך בדורוקא, אלא ניתן להשיג תהילתך בכל קצוי ארץ ואפיו במקומות הרוחקים ביותר... וזהו שאמרו מקומות נתבצר להם בגיהנום וישבו עליו ואמרו 'שירה', ללמד שאפילו אם נמצא אדם בגיהנום יכול לומר שירה ולבוד את ה' יתברך, **"כִּי אִם אָסָק שְׁמִים שֵׁם אַתָּה וְאַצְעָה שָׁאֹל הַנֶּדֶךְ"**. (באר הפרשה להרה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א)

יא) **אומרים מ שם המגיד מטריסק זי"ע** לבאר את הטעם שאומרים "למנצח לבני קrhoch מזמור" לפני תקיעות שופר בראש השנה, שכשאנו עומדים בעת התעוררות התשובה קודם התקיעות פעמים שמצוות 'חשבו נפשוי' בא האדם לידי יושך כי אבדה תקיעותנו ומחייבת שלא תועיל לו התשובה, لكن מזכירים לו את **'בני קrhoch'** שכבר נבלעו באדמה וברגע האחרון הרהרו בתשובה זכו שמדובר בתבצר להם בגיהנום (סנהדרין ק), ומهم למד כל איש ישראל, שאף אם הוא כבר 'בתוך האדמה' עדין בידו לשוב אל קונו ולהתרצות לפניו. (באר הפרשה)